

Forfatter: Huitfeldt, Christoffer

Titel: BREV TIL: Gyldenstjerne, Mogens FRA: Huitfeldt, Christoffer (1558/1559)

Citation: Huitfeldt, Christoffer: "BREV TIL: Gyldenstjerne, Mogens FRA: Huitfeldt, Christoffer (1558/1559)", i *Breve til og fra Mogens Gyldenstjerne og Anne Sparre (1. bind)*, TRYKT HOS NIELSEN & LYDICHE (AXEL SIMMELKIÆR), s. 515. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-000743146-001-shoot-L0007431460010392.pdf> (tilgået 17. juli 2024)

Anvendt udgave: Breve til og fra Mogens Gyldenstjerne og Anne Sparre (1. bind)

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

U. St. og D. [Visborg, 1558—59] ¹⁾.

Christoffer Hvitfeldt til Mogens Gyldenstjerne.

Om et lybsk Skib, som sidste Høst er strandet under Gulland, og af hvilket han paa Kongens Vegne har faaet bjærget noget Gods. Om nogle Lægter, som Mogens Gyldenstjerne har skrevet efter. Han spørger, om Kongen har faaet nogle Breve fra Biskoppen af Øsel og Kurland, som Brevskriveren har sendt Kongen i Vinter med et Bud.

Wennlig helßenn nu och altiit for senndt met wor herre. Kiere her Møgenns, sønnderliig gode wen, thacher ieg eder ganske giernne for alt gott, som i megg altiit giort och beuist haffuer, huilche i skulle altiit finde meg ganske well wiilligen tiill att forskylle och for thienne, met huis ieg nogenn tiid wed eder tiill wiille, thiennst och gode kannd were. Kiire her Mogenns, giiffuer ieg eder wennliig tiill kiennde, att nu siist i høst kome ther ett aff the Lybske skiib och strannet her vnnder landet; saa lod ieg bønnder hielp same kiøbmend att bergge theris gotz, saa lenngj the wiille sielff; siiden the icke lenngher wiille bergge, saa hog the masten och tog bolterne aff och aff tog thet op staaendis wantt och saggde, att the achtet iche mere att wiille bergge ther aff.

Item the kunde well mere haffuue bergget, om the haffde wiilt, men thet var siist paa høstenn, och ther laa nogen skiib ther hoss; thenum wiille the were i Tyslannd met igen, som the och fore hiem met.

Siidenn the haffuuer offuuer giiffuuet thet och bort s. 516faarenn mett skiibenne, saa haffuuer ieg paa kon. maitt vegne ladet bergget baade i skiibet och vden for skiibet, som laa och flød, thj skiibet laa dybt neder i vannth.

Och kannd thet løbe henn paa en gietsing viij eller ixc daler ve[rd], saa kannd ieg well tennche, att kon. maitt annten haffuur fot scriffuuelß eller faar aff the Lybske, att hans naade wiille vnnde thenum thet igenn.

Saa wed ieg well, att the iche giør hans naade saadan en beretning ther paa; ther for haffuuer ieg schreffuuet ¹⁾ hans naade tiill ther om thenn rett sanndhed.

The Lybske haffuuer och schreffuuet meg tiill, att same kiøbmend haffuuer berett for thenum, att the iche mote bergge theris gotz lennger end i thre dagge. Thett er well sannt, att the iche bergget lenngher end ij—iij dagge, for the iche wiille sielff lennger bergge, men thet wor thenum iche for mennt, att the motte well haffue berggett saa lenngj, som the wiille, men the wiille bort met same skiib, som schreffuuet staa. Saa effterthj the offuuer gaff thet och for bort och iche wiille bergge lenngher, saa haffuuer [ieg] ladet thet paa kon. maitt weggne met stor vmag bergge saa møgt, som ieg kunde, som er hamp, hør och h Lifflands kohuder och ladet thet tørche och op ført

Menn thiere och askenn thet lod ieg ligge ther i skiibtt, thj ieg iche wiille lade thet lennger føre; thij ieg beffrøchtet meg, att kon. maitt skulle giiffue thenum thet igenn effter en vranng beretning, som the kunde berette for hans naade ther y. Ther for wiille ieg iche lennger lade thet føres och giørs vmag paa.

Kiere her Mogens, atj wiille vnnderrette hans naade her vdj. The haffuuer ingen rett ther tiill at haffue thet igen, vden hans naade viill vnnde thenum thet.

s. 517Item the legttther, som i schreff effter, the skall findis hogen och liger i Sliide haffnn etc.

Kiere her Mogenns, nogenn thiit siiden i winter forskichet ieg en karll offuer tiil kon. mait. wed naffn Jørgen van Sund, och same karll er iche igen komen, atti ville schriffuue meg til, om same breffuue er komen kon. maitt tiil hannde. The wor hans naade tiil schreffuuen aff bispenn aff Øsell om thenn Lifflandske handdell. Kiere her Mogens, huis ieg kannd were eder tiill wiille, thiennst och gode, tha skall i altiit finde meg ganske veil tiill (?). . . . m . . v gode gamell kundskab altiit veret

(Bagpaa: Seglet, Udskriften og Mogens Gyldenstjernes Paaskrift:)

Erlig welbørdiig mand her Mogens Gyllenstieernn tiil Stiernnhoolm, riider oc konn. maitt stattholler vdi Kiøpinnghaffenn, min sønnderliig gode wenn, ganske wennliigen tiil screffvett.

Crystoffer om tet Liicke skyb vnder Gulland.